τοῦ ἔξω. εἰς τὸν καιρὸν τοῦ βασιλέως, ὅτι τὴν βασιλείαν
μὲ συνομιλίαν σοφίας τὴν εἶχε καλῶς ἔστησε(?), διότι εἶναι σο-
φίας, βασιλεία οὐκ ἔστι. μόνον δυναστεία καὶ τυραννίς. ὅ-
ταν δὲ φιλοσοφοῦσι βασιλεῖς, τότε εὐτυχοῦσι πάντες οἱ ὑπ' αὐτούς.
καὶ γὰρ πάντα ὅσα γίνονται μὲ γνῶσιν σοφίας, τότε ἔρχονται
καὶ χρησιμὰ καὶ ὠφέλιμα καὶ συμφέροντα. ἕκαστος γὰρ ἔχει,
τὰ κατ' ἀξίαν. Ταῖς δεκαπέντε ταύταις συνομι-
λίαις, τὰς ἤφερεν ἀπὸ τὰς ἰνδίας ὁ περζουὲ ὁ ἰατρός, καὶ
τὰς ἔδωκεν εἰς τὸν βασιλέα τῆς περσίας πρῶτον. καὶ ἀπὸ
γλῶτταν ἰνδικήν, ἔκαμέν τας εἰς περσικὴν διάλεκτον. καὶ
τρίτον, ἀπὸ περσικήν, εἰς ἀραβικήν. καὶ τέταρτον, ὁ συ-
μεὼν ὁ σηθεὺς ὁ ἀμηρεὺς τῆς κουμερκίας(?), εἰς ἑλληνικὴν
γλῶσσαν μετέφρασε. καὶ πέμπτον, τώρα ἀπὸ ἑλληνικὴν
εἰς ἁπλὴν γλῶσσαν μετεφράσθη παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ σχε-
διάσαντος θεοδοσίου πρωτονοταρίου ζυγομαλᾶ.:~

ἀνακεφαλαίωσις τῶν ιε συνομιλιῶν

Πρῶτον διηγεῖται, πῶς ὁ περζουὲ ἐπῆγεν εἰς τὴν ἰνδίαν, καὶ ἤφε-
ρε τὸ βιβλίον τοῦτο, καὶ πῶς ἐτιμήθη διὰ αὐτό.:~

Δεύτερον φανερώνει, πῶς οἱ σοφοὶ τῆς ἰνδίας συνέγραψαν
αὐτό, καὶ λέγει τέτοια παραδείγματα, παρακινῶντας
τὸν ἀναγινώσκοντα, ἵνα γνώσῃ τὸν νοῦν τῶν λεγομένων
ἂν θέλῃ νὰ λάβῃ ὠφέλειαν.:~

Τρίτον λέγει, πῶς ἀπὸ ἰνδικῆς γλώσσης, ἔγινεν εἰς περσικὴν
καὶ ἀραβικὴν καὶ ἑλληνικήν.:~

Τέταρτον ἀρχινᾷ τὰς ιε ὁμιλίας. καὶ ἐρωτᾷ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν,
πρώτην ἐρώτησιν τὸν φιλόσοφον νὰ τοῦ εἰπῇ παραδείγματα,
πῶς ὁ δόλιος αὐτὸς ἐμπαίνει εἰς τὸ μέσον τῶν δύο φίλων, καὶ χα-
λᾷ τὴν φιλίαν τους. καὶ ἄρχεται μὲ συνομιλίαν πρῶτον,
καὶ λέγει παραδείγματα.:~

Εἰς τὴν, δευτέραν ἐρώτησιν, ἐρωτᾷ πῶς συνεπράχθησαν τὰ τοῦ
ἰχνηλάτη